

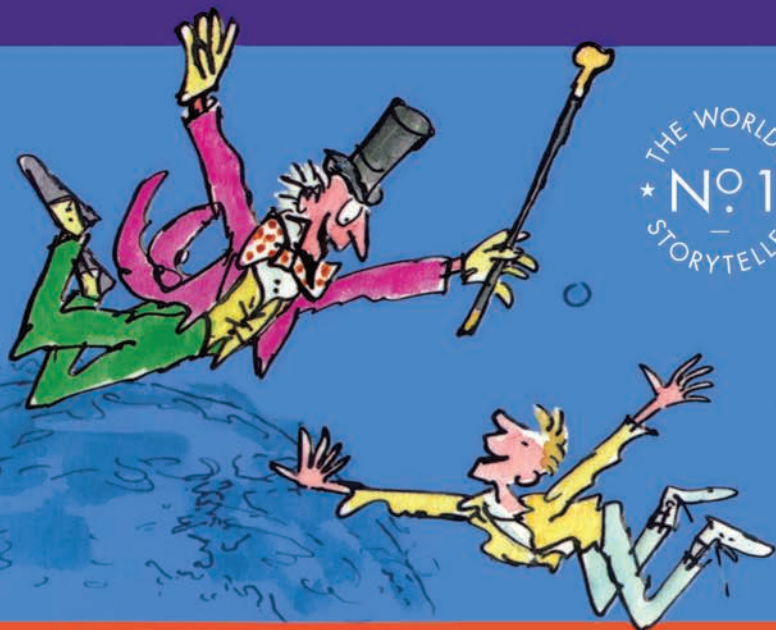
ROALD DAHL

Роалд Дал

ROALD
DAHL
100

Чарли и Големият стъклен асансвор

THE WORLD'S
—
№ 1
—
STORYTELLER

enthusiast

Илюстрации Куентин Блейк

ЗАПОЗНАЙТЕ СЕ:

Дядо
Джо

Чарли
Бъкет

Господин
Уили Уонка

Господин
и госпожа
Бъкет

Госпожица
Тибс

Ланселот
Р. Гилиграс,
президент
на САЩ

Roald Dahl
Charlie and the Great Glass Elevator

Text copyright © Roald Dahl Nominee Ltd, 1973
Illustrations copyright © Quentin Blake, 1995
All rights reserved

Роалд Дал
Чарли и Големият стъклен асансьор

- © Богдана Паскалева, преводач, 2010, 2016
- © Куентин Блейк, илюстрации, 1973
- © Куентин Блейк, художник на корицата, 1995
- © “Алто комюникейшънс енд пъблишинг” ООД,
2010, 2016

Enthusiast
An Imprint of Alto Communications & Publishing Ltd.

ISBN 978-954-8657-10-5

ROALD DAHL
Роалд Дал

Чарли
и Големият
стъклен асансьор

Превела от английски
Богдана Паскалева

Илюстрации
Куентин Блейк

enthusiast

Книгите са полезни

Роалд Дал бил шпионин, боен пилот, изследовател на историята на шоколада и изобретател в сферата на медицината. Освен това той е автор на „Чарли и шоколадовата фабрика“, „Матилда“, „ГДВ“ и много други великолепни истории. Роалд Дал си остава Разказвач № 1 в света.

Роалд Дал е казал:

„Ако през ум ви минават хубави мисли, те ще огряват лицето ви като слънчеви очи и винаги ще изглеждате красиви.“

Ние вярваме в добрите дела.

Затова даряваме десет процента от приходите на Роалд Дал* за благотворителни инициативи. Подпомагаме най-различни каузи, сред които наемане на медицински сестри за специализирани грижи, отпускане на парични средства на нуждаещи се семейства и осъществяване на образователни програми. Благодарим ви, че ни помагате в тази изключително важна работа.

Научете повече на roalddahl.com

Благотворителният фонд на Роалд Дал е организация, регистрирана в Обединеното кралство (№ 1119330).

* Всички нетни приходи от авторски права и комисиони от трети страни.

*На моите дъщери
Теса, Офелия и Луси
и на моя кръщелник
Едмънд Полинджър*

Съдържание

1. Господин Уонка прекалява	9
2. Космически хотел „САЩ“	20
3. Скачването	28
4. Президентът	36
5. Марсианци	47
6. Покана в Белия дом	58
7. Има нещо гадно в асансьорите	64
8. Червейести книди	70
9. Глът!	79
10. Транспортната капсула е в беда – първа атака	88
11. Битка срещу книдите	95
12. Обратно в шоколадовата фабрика	107
13. Как беше изобретен Уонка-вит	113
14. Рецепта за Уонка-вит	124
15. Сбогом, Джорджина!	129
16. Вита-уонк и Минусландия	146
17. Спасение от Минусландия	156
18. Най-старият човек на света	163
19. Дечицата порастват	176
20. Как да накараш някого да стане от леглото	181

Господин Уонка прекалява

При последната ни среща Чарли летеше високо над дома си с Големия стъклен асансьор. Малко по-рано господин Уонка му бе съобщил, че цялата огромна и прекрасна шоколадова фабрика принадлежи на него, на Чарли. Сега нашият малък приятел се завръщаше заедно със семейството си, за да получи наградата. В асансьора пътуваха (само за да си ги припомните):

Чарли Бъкет, нашият герой.

Господин Уили Уонка, ексцентричен производител на шоколад.

Господин и госпожа Бъкет, бащата и майката на Чарли.

Дядо Джо и баба Джоузефин, родителите на господин Бъкет.

Дядо Джордж и баба Джорджина, родителите на госпожа Бъкет.

Баба Джоузефин, баба Джорджина и дядо Джордж все още се намираха в леглото си, което останалите успяха да натъпчат в асансьора малко преди излитането. Дядо Джо, както си спомняте, бе станал от леглото, за да се разходи с Чарли из шоколадовата фабрика.

Големият стъклен асансьор се носеше на височина триста метра и все повече набираше скорост. Небето беше кристално синьо. Всички на борда бяха направо във възторг от мисълта, че отсега нататък ще живеят в прословутата шоколадова фабрика.

Дядо Джо пееше.

Чарли подскачаше
нагоре-надолу.

Господин и госпожа Бъкет
се усмихваха за първи път
от години насам,

а тримата старци в леглото показваха с доволни лица един на друг розовите си беззъби венци.

– Какво, за бога, крепи тази шуротия във въздуха? – попита баба Джоузефин с прегракналия си глас.

– Госпожо – рече господин Уонка, – това вече не е асансьор, защото, както знаете, асансьорите се движат единствено нагоре и надолу *вътре* в сградите.

Сега, след като ни изстреля в небото, той се превърна в АСАНСЬОР. Това е ГОЛЕМИЯТ СТЪКЛЕН АСАНСЬОР.

– А какво го крепи все пак във въздуха? – повтори баба Джоузефин.

– Въздушни куки – отговори господин Уонка.

– Не мога да повярвам! – каза баба Джоузефин.

– Скъпа госпожо – подхвана господин Уонка, – явно ни познавате отскоро. Ако бяхте прекарвали с нас повече време, нищо нямаше да ви учуди.

– Тези въздушни куки – продължи баба Джоузефин, – предполагам, са закачени с единия си край за тази джаджа, в която се возим. Нали така?

– Точно така – съгласи се господин Уонка.

– А за какво е закачен другият им край? – попита баба Джоузефин.

– Оглушавам с всеки изминал ден – отбеляза господин Уонка. – Моля ви, напомнете ми да се обадя на ушния си лекар веднага щом се върнем.

– Чарли – започна баба Джоузефин, – струва ми се, че нямам особено доверие на този господин.

– Нито пък аз – влючи се баба Джорджина. – Май е някаква шушумига.

Чарли се наведе над леглото и прошепна на двете старици:

– Моля ви, не разваляйте всичко. Господин Уонка е невероятен човек. Той ми е приятел. Обичам го.

– Чарли е прав – зашепна и дядо Джо, като се присъедини към групата. – Сега трябва да мълчиш, Джоузи, и да не създаваш главоболия.

– Налага се да побързаме! – заяви господин Уонка. – Имаме толкова много време и толкова малко за вършене! Не! Чакайте! Това последното го задраскайте! Тоест – обърнете го наопаки! Благодаря! А сега, обратно към фабриката! – извика той, плесна веднъж с ръце и подскочи във въздуха трупешката. – Да се връщаме във фабриката! Трябва да се *издигнем*, преди да се спуснем! Все *по-високо и по-високо!*

– Както ти казах – рече баба Джоузефин, – този човек е откачен!

– Тихо, Джоузи – побутна я дядо Джо. – Господин Уонка знае най-добре какво да прави.

– Дъската му хлопа! – заяви баба Джорджина.

– Трябва да се издигнем още по-високо! – каза господин Уонка. – Трябва да се изигнем на неопикуема височина! Дръжте се да не ви прилошее! – И той натисна един кафяв бутон. Асансьорът се разтърси, а след това се изстреля директно нагоре, като ракета, със страховито свистене. Всички се вкопчиха един за друг и докато внушителната машина набираше скорост, вятърът отвън свистеше все по-оглушително и все по-остро. Накрая звукът прерасна в пронизителен писък, та се налагаше да крещат, за да се чуят.

– Спрете! – крещеше баба Джоузефин. – Джо, накарай го да спре! Искам да слеза!

– Спасете ни! – викаше баба Джорджина.

– Свалете ни на Земята! – крещеше дядо Джордж.

– Не, не! – отвърна им господин Уонка. – Трябва да се издигнем!

– Ама защо? – извикаха всички в един глас. – Защо нагоре, а не надолу?

– Защото, колкото по-високо се намираме, когато тръгнем надолу, толкова по-бързо ще летим, преди да се ударим – обяви господин Уонка. – Трябва да се носим с абсолютно зашеметяваща скорост, когато се ударим.

– Когато се ударим *в какво?* – запищяха всички.

– Във фабриката, разбира се – отвърна господин Уонка.

– Вие не сте с всички си! – викна баба Джоузефин. – Ще станем на петмез!

– Ще се разплескаме като омлет! – потвърди баба Джорджина.

– Това – заяви господин Уонка – е възможност, която не можем да отхвърлим.

– Шегувате се – започна баба Джорджина. – Кажете, че се шегувате.

– Госпожо – поклати глава господин Уонка, – аз никога не се шегувам.

– Майчице! – закрещя баба Джорджина. – Направо ще се *втечнясаме*, всички ние!

– Твърде вероятно е – съгласи се господин Уонка.

Баба Джоузефин нададе ужасен вик и се скри под завивките на леглото, баба Джорджина така се вкопчи в дядо Джордж, че едва не го смачка. Господин и госпожа Бъкет стояха заловени един за друг и не можеха дума да проронят от страх. Само Чарли и дядо Джо запазиха умерено спокойствие. Доста дълъг път бяха изминали в компанията на господин Уонка и вече очакваха какви ли не изненади. Но тъй като Големият асансьор продължаваше да лети с бясна

скорост и все повече да се отдалечава от Земята, дори Чарли започна да усеща лекичко притеснение.

– Господин Уонка – опита се да надвика шума той, – не разбирам *защо* трябва да се спуснем надолу с подобна невероятна скорост.

– Мило момче – отговори господин Уонка, – ако не се спуснем с невероятна скорост, изобщо няма да можем да минем през покрива на фабриката. Не е лесна работа да пробиеш дупка в такъв як покрив.

– Но в него вече има дупка – отбеляза Чарли. – Пробихме я, когато излетяхме нагоре.

– Тогава ще се наложи да пробием още една. Две дупки винаги са по-добре от една. Всяка мишка би се съгласила с това.

Големият стъклен асансьор фучеше с бясна скорост все по-нагоре и по-нагоре, докато накрая започнаха да виждат под себе си държавите и океаните на Земята като на разтворена карта. Всичко беше много красиво, но когато си застанал върху стъклен под и гледаш надолу, усещането е леко неприятно. Сега дори Чарли се бе уплашил. Той стисна силно ръката на дядо Джо и впери тревожен поглед в старческото му лице.

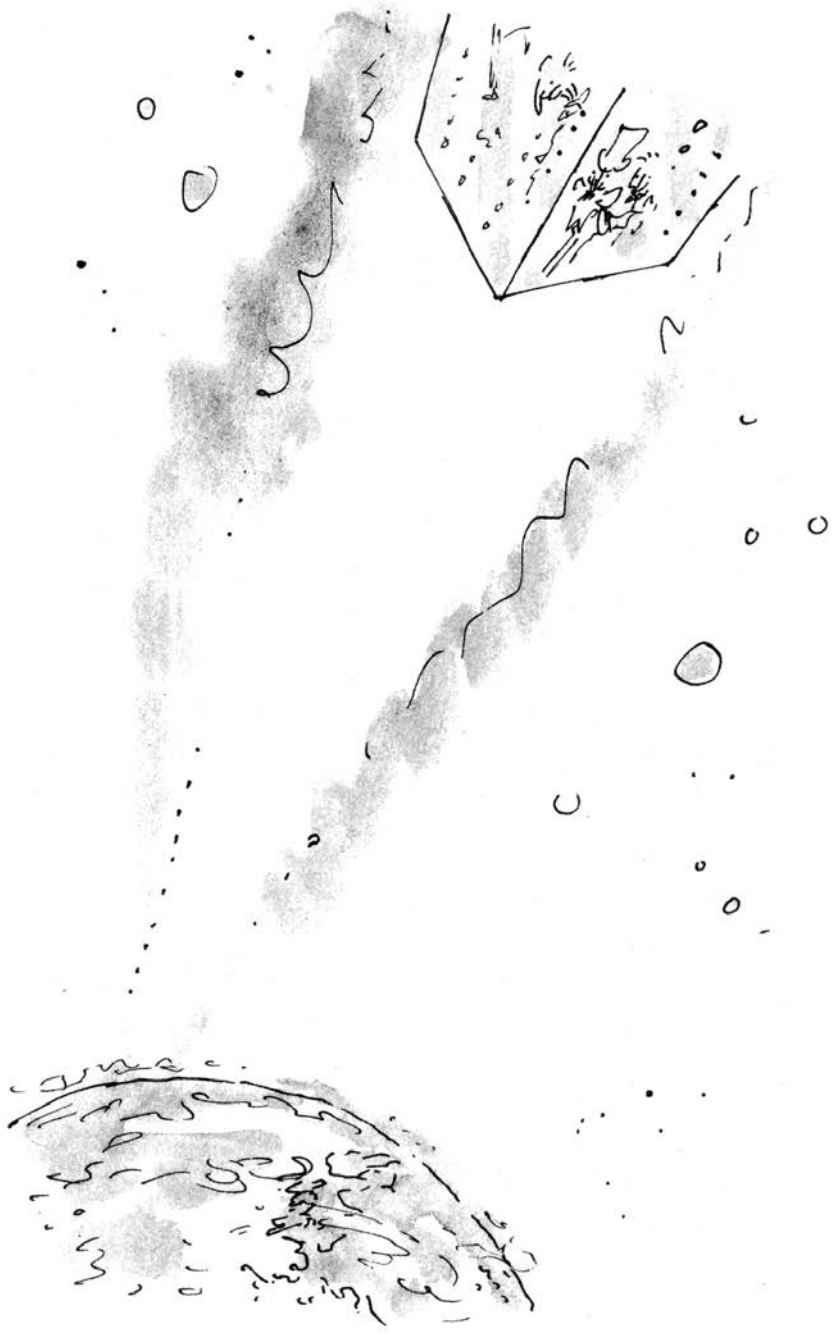
– Страх ме е, дядо – пророни момчето.

Дядо Джо го прегърна през раменете и го притисна до себе си.

– Мен също, Чарли.

– Господин Уонка – извика момчето, – не смятате ли, че вече сме достатъчно високо?

– Почти – отговори господин Уонка. – Но не съвсем. Не говорете, моля. Не ме разсейвайте. За момента трябва да контролирам нещата много внимателно. Налага се всичко да е точно разчетено до

последната секунда, момчето ми. Виждаш ли този зелен бутон? Трябва да го натисна в най-точния момент. Ако се забавя и с половин секундичка, ще отлетим *прекалено нагоре*.

– Какво ще стане, ако отлетим прекалено нагоре? – попита дядо Джо.

– Спрете да приказвате, ако обичате, и ме оставете да се концентрирам! – отсече господин Уонка.

Точно в този миг баба Джоузефин подаде глава изпод завивките и погледна през ръба на леглото. През стъклото видя целия континент Северна Америка, отдалечен на разстояние от близо триста километра. Това го правеше да изглежда не по-голям от блокче шоколад.

– Някой трябва да спре този ненормалник! – изхриптя баба Джоузефин, протегна сбръчканата си старческа ръка, сграбчи господин Уонка за фраката и го издърпа назад върху леглото.

– Не, не! – завика господин Уонка и размаха ръце в опит да се освободи. – Пуснете ме! Трябва да внимавам! Не разсейвайте пилота!

– Откачалка такава! – пищеше баба Джоузефин и го разтърси толкова силно, че чертите на лицето му се размазаха. – *Моменталически* да ни върнеш вкъщи!

– Пуснете ме! – викаше господин Уонка. – Трябва да натисна бутон, или ще отлетим прекалено нависоко! Пуснете ме! Пуснете ме!

Но баба Джоузефин се беше впила в него.

– Чарли! – изкрещя господин Уонка. – Натисни бутон! Зеления! Веднага, веднага, веднага!

Момчето се метна през целия асансьор и удари с палец зеления бутон. Но още в мига, в който го на-

прави, асансьорът изпраща оглушително, катурна се на една страна и свистенето спря. Настъпи зловеща тишина.

– Твърде късно! – проплака господин Уонка. – О, божичко, сега я втасахме!

Щом каза това, леглото с тримата старци вътре и господин Уонка най-отгоре плавно се отдели от пода и увисна във въздуха. Чарли, дядо Джо и господин и госпожа Бъкет се издигнаха бавно нагоре и ето че всички до един с все леглото започнаха да кръжат като балони из асансьора.

– Сега вече вижте каква я свършихте! – каза господин Уонка, докато летеше наоколо.

– Какво стана? – обади се баба Джоузефин. Тя се беше откъснала от леглото и в момента плаваше по нощница съвсем близо до тавана.

– Прекалихме ли с височината? – попита Чарли.

– Дали сме *прекалили*? – простена господин Уонка. – Разбира се, че прекалихме! Знаете ли къде отидохме, приятели? Намираме се в орбита около Земята!

Всички зяпнаха, опулиха се, ококориха се. Бяха толкова шашардисани, че не можеха дума да обелят.

– В момента се движим около Земята със скорост от двайсет и седем хиляди километра в час – обясни господин Уонка. – Как ви се струва, а?

– Задушavam се! – изхриптя баба Джорджина. – Не мога да дишам!

– Естествено, че не можете – намеси се господин Уонка. – Тук няма въздух.

И той заплува към тавана по посока на едно копче с надпис КИСЛОРОД. Натисна го.

– Сега ще се почувствате по-добре. Отдъхнете си.

– Това е най-шантавото усещане, което някога ми се е случвало – каза Чарли. – Чувствам се като сапунен мехур.

– Страхотно е! – обяви дядо Джо. – Сякаш нямаш никакво тегло.

– Нямаш тегло – потвърди господин Уонка. – В момента никой от нас не тежи нито грам.

– Какви ги говорите! – каза баба Джорджина. – Аз тежа точно шейсет и два килограма.

– Не и сега, със сигурност – поправи я господин Уонка. – Сега сте свършено безтегловна.

Тримата старци – дядо Джордж, баба Джорджина и баба Джоузефин – трескаво се опитваха да се доберат обратно до леглото, но напразно. Леглото се носеше във въздуха. Те, разбира се, също плаваха наоколо и всеки път, когато стигаха до него и се мъчеха да легнат отгоре му, просто отлитаха обратно нагоре. Чарли и дядо Джо направо виеха от смях.

– Какво е толкова смешно? – попита баба Джоузефин.

– Най-последно успяхме да ви изкараме от леглото – рече дядо Джо.

– Млъкни и ни помогни да се върнем! – скастри го баба Джоузефин.

– Забравете – намеси се господин Уонка. – Няма начин да се закрепите на леглото. Просто плавайте и се радвайте на живота.

– Този тип е напълно превъртял! – повтори баба Джорджина. – Чуйте ми думата, пазете се от него, или ще вземе да ни втечняса всички заедно!

Роалд Дал

ЧАРЛИ И ГОЛЕМИЯТ СЪТЪКЛЕН АСАНСЬОР

Превод от английски *Богдана Паскалева*

Редактор *Велислава Вълканова*

Коректор *Снежана Бошнакова*

Илюстрации *Куентин Блейк*

Предпечат: *Митко Ганев, Светлана Цонева*

Английска. Първо издание

Формат 84×108/32

Печатни коли 13

ISBN 978-954-8657-10-5

Издава enthusiast

запазена марка на

“Алто комюникейшънс енд пбблишинг” ООД

София, ул. “Кракра” № 20

тел. 02/ 943 87 16

факс: 02/ 943 87 18

e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на “Ентусиаст” може да закупите с отстъпка от
www.bookstore.enthusiast.bg

Печат DPX

www.bookstore.enthusiast.bg

Запознайте се с:

Чарли Бъкет

и

господин
Уили Уонка

enthusiast

www.enthusiast.bg
www.roalddahl.com

Цена 10 лв.

шантави шаради
червейести книги
шоколадовата река
умпа-лумпи

Чарли и Големият стъклен асансьор

Чарли Бъкет ПЕЧЕЛИ шоколадовата фабрика на Уили Уонка и предстои да получи наградата си. Изведнъж се чува страховито свистене, докато пътува с Големия стъклен асансьор. Така Чарли и семейството му се озовават в земната орбита. Започва вълнуващо приключение, а единственият, който знае какво да се направи, е господин Уили Уонка.

Благодарим ти! С купуването на тази книга ти помогна на едно дете.
10% от всички приходи на Роалд Дал се даряват за благотворителни
инициативи. За повече информация посетете roalddahl.com.